

saavidt er i Overensstemmelse med, hvad der indeholdes i det os fra Landstinget oversendte Lovforslag; kun have vi troet, at denne Ret for Skattebyerne til at gjøre Indsigelse mod formelle eller reelle Mangler ved Ansættelsen ikke, saaledes som det er foreslaaet fra Landstingets Side, skal være betinget af, at Indenrigsministeriet eller vedkommende Amtsraad finder, at der er tilstrækkelig Grund for Indsigelsen. Naturligvis vil Overstattecommissionen, naar Indankningen finder Steb, ogsaa have at afgjøre, hvorvidt de paaanførte Mangler virkelig ere af den almindelige Befkaffenhed, som Loven betinger, men dette er Noget, vi ikke have troet at behøve nærmere at betegne i Loven, idet Overinstansens Afgjørelse naturligtvis vil finde Steb efter de almindelige Regler. — Vi have dernæst foreslaaet af Loven at udelade den Bestemmelse, som gav Vedkommende Ret til at gjøre Indsigelse mod Andres Skatteansættelse, idet vi nemlig troe, at den havde noget Hæbefuldt ved sig, i alt Fald i Fleres Dine, og at den ikke var ganske nødvendig. Denne Indsigelsesret med Hensyn til Andres Ansættelse har heller ikke den Berettigelse efter Procentstyret, som den har efter Contingentstyret; thi det gaaer ikke ud over A., at B. i samme eller i en anden Commune bliver beskattet anderledes end han. Det er en Afvigelse fra den kjøbenhavnske Indkomstskattelov, og da dette Punkt hører til dem, som have givet Anledning til forskellige Tvivl, er det maaskee nyttigt at prøve den af os her foreslaaede Afvigelse fra Systemet ved Siden af den nu i Kjøbenhavn gjældende Bestemmelse; thi man vil da have en saameget modnere Overbevisning med Hensyn til, hvad det er rigtigst endelig at fastsætte, naar i sin Tid saavel denne Lov som den kjøbenhavnske Indkomstskattelov fremkomme til Revision. — Hvad Overstattecommissionens Indretning angaaer, da have vi i den af os under Nr. 15 foreslaaede § 21 afvejet Noget fra, hvad der af Procentisterne var foreslaaet i Landstinget. Vi have nemlig troet det rigtigst, at det, naar Finanzministeren skal udnævne 2 af Overstattecommissionens Medlemmer, vilde være mere consequent at anordne i Loven, at Indenrigsministeren udnævner de 2 andre Medlemmer,

istedetfor at det skulde være overladt til vedkommende Amtsraad. — I samme Paragraph have vi ogsaa foreslaaet som Betingelse for, at kunne vælges til Medlem af en Overstattecommission, at det ved det første Valg, saavidt muligt, skal paaees, at kun saadanne Mænd vælges til Medlemmer af Overstattecommissionen, om hvem det utvivlsomt kan skjønnes, at de selv ville komme til at erlægge Indkomstskat, og at ved fremtidige Valg kun Den skal være valgbar, der i det sidste Aar har svaret Stat af sin fulde Indtægt. Grunden hertil er let at indsee uden nærmere Forklaring. — I § 24 have vi paa den ene Side foreslaaet nogen Skærpelse af, hvad der tidligere har været bragt i Forslag med Hensyn til Straffean svar for urigtig Angivelse, idet vi have tilføjet, at, naar Noget mod bedre Vidende meddeler urigtige Oplysninger om sine Indtægter til Skattecommissionen, Regjeringscommissairen eller Overstattecommissionen, skal hans Navn bekjendtgjøres i vedkommende Stiftsavis. Grunden, hvorfor vi have nævnet Stiftsaviserne, er den, at disse — derunder indbefattet den Berlingske Tidende for Sjællands Stift — ere pligtige til uden Betaling at optage saadanne Bekjendtgjørelser, hvorimod det vilde være en Udgiftsforsøgelse at optage Bekjendtgjørelsen i andre Aviser, ligesom det af os foreslaaede formeentlig ogsaa vil være tilstrækkeligt til Diemedets Opnaaelse. Paa den anden Side have vi i Slutningen af Paragraphen foreslaaet nogen Lempelse, idet vi have meent, at der burde sættes en vis Grændse for Varigheden af det Straffean svar, som skulde kunne gjøres gjældende, og vort Forslag er i den Henseende i Analogi med § 66 i den almindelige borgerlige Straffelov. — I § 26 have vi foreslaaet, ligeledes i Overensstemmelse med den i Paragraphen citerede Bestemmelse i den almindelige borgerlige Straffelov, Anvendelse af Bøder og simpelt Fængsel for Overtrædelse af edelige Forpligtelser. Dette er forekommet os nødvendigt, hvad enten man i Loven udtrykkeligt vedtager en bestemt Formular for Eden, eller man indskrænker sig til at sige, som i den kjøbenhavnske Skattelov, at der skal gives en edelig Forsikring, og da overlader det til de forskellige Autoriteter, som skulle modtage denne, at afgjøre, hvorledes Eden